

pripada umetnosti narave, poseduje ne le specifično organsko pojavnost, ampak tudi simbolno pomenljivost.

Tokrat že sama oblika asociira na spominsko obeležje. S tem je avtor tako s samim slikarskim zapisom kot s formo nosilca polnomočno dosegel namen svojih ustvarjalnih dejanj. Na njemu lasten slikarski način je izbrane ljudi oživel, se jim poklonil in jih umestil tudi v naš spomin.

Z lesenimi deskami je na simbolni ravni začrtal pot življenja, vertikalo, ki vodi od rojstva do smrti, od zemlje do neba. Forma slikovnega prizorišča in vsebina naslikanega se podpirata in prehajata eno v drugo ter prinašata globlje osmišljeno sporočilo.

Čeprav so portreti reprezentativni, pa avtor razmišlja o nadaljevanju dela v polju slike, kot tudi o njihovi ambientalno zasnovani predstavitvi.

Življenje je potovanje in tudi likovno ustvarjanje je pot, ki avtorja kliče k novim in novim izzivom. Odgovori nanje z likovno-vizualno, vsebinsko in miselno kulturo bogatijo naše življenje, tokratni Bartoljevi kenotafi pa v spomin priključijo njegove, lahko pa preko njih tudi nam drage ljudi.

Anamarija Stibilj Šajn

JOŽE BARTOLJ (1969), se je po Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo vpisal na likovni oddelek Pedagoške fakultete v Ljubljani. Tam je leta 1996 diplomiral pri prof. Zdenku Huzjanu, na temo "Križev pot kot likovni organizem". V svojem opusu se je večinoma posvečal sakralni umetnosti, pri čemer so prvine njegovega sloga zraščene s tradicijo najstarejših vplivov krščanskega umetniškega izročila. Zadnja cikla »sanje« in »konotafi« pa iz ožjega polja sakralnega prehajata v slikarstvo s širšo duhovno dimenzijo. Avtorja najbolj zanima odnos med barvo, potezo in ostalimi likovnimi zakonitostmi glede občutenja trpljenja, bolečine, zmago-slavja, poveličanja ... Do sedaj je imel že več kot trideset samostojnih razstav. Živi in ustvarja v Ljubljani.

Naslov: Šišenska 78, 1000, Ljubljana.
e-pošta: joze.bartolj@vila-angela.net

Dom Marije in Marte in
Župnija Dolnji Logatec

Jožefova galerija

V Jožefovi galeriji Doma Marije in Marte
razstavlja

JOŽE BARTOLJ

Odprtje razstave bo v
nedeljo, 21. maja 2017, ob 18. uri.

Avtorja in njegova dela bo predstavila likovna
kritičarka **Anamarija Stibilj Šajn.**

Glasbeni program bo oblikovala družina Bartolj.

Vljudno vabljeni!

Razstava bo odprta do 20. septembra 2017
Jožefova Galerija, Šolska pot 1, Logatec

JOŽE BARTOLJ: KENOTAFI

Jože Bartolj je že s svojim diplomskim delom na Likovnem oddelku Pedagoške fakultete v Ljubljani razkril, da je v središču njegovih misli in slikarskih zanimanj sakralna tematika. S svojimi ustvarjalnimi prizadevanji je k življenju priklical marsikateri biblijski lik, pridružil pa jim je tudi svetniške figure iz polpretekle zgodovine in sedanjosti. S tem se je zapisal figuraliki in postal slikar, ki prisega na tradicionalne likovne vrednote in mu je blizu klasično figuralno podobotvorje, s tem pa realistična obnova človekove pojavnosti, in to predvsem v portretni obliki. Portret v konvencionalnem smislu predstavlja reprezentacijo človeške figure, a kot individuuma, kot lika, ki za specifično zunanjo podobo premore svojstveno notranjost. Slikar jo mora odkriti in nato izraziti preko najbolj zgovornih obraznih detajlov in potez.

Pred to zahtevno nalogo je Bartolj stopil tudi s svojimi najnovejšimi deli, ki premorejo jasno zastavljen koncept. Leto, v katerem se je poslovilo veliko njemu znanih in poznanih ljudi, s katerimi je bil neposredno ali posredno v stiku, ga je pripeljalo do odločitve, da se jim pokloni na slikarski način. Tako je jeseni začel nastajati niz kenotafov (gr., kenos – prazen, tafos – grob), torej simboličnih spomenikov umrlim. Postavil jih je izbrancem, ki so mu bili dragi, s katerimi je bil sorodstveno,

prijateljsko ali službeno povezan, kot tudi tistim, ki so se ga dotaknili s svojim delom. Skratka, to so ljudje iz njegovih osebnih zgodb.

Naslikal jih je s portretno natančnostjo, z jasno izrisano fiziognomijo ter jim dal tudi poteze avtorske prepoznavnosti in svežine, ki se mestoma kažejo v odločnih barvnih akcentih, ki sooblikujejo umirjeno slikarsko tkivo. Z določenimi poudarjenimi risarskimi in slikarskimi detajli je čustveno razgibal obraze, jih oživel z zgovornimi pogledi in dosegel za posameznika značilen izraz in držo.

Portreti so najpogosteje doprsni, predstavljeni frontalno, v rahlem zasuku ali profilu. Avtor jim posveča vso svojo ustvarjalno pozornost, ozadje pa obravnava lateralno, v obliki sproščenih barvnih intervencij, ki med figuro in

slikovno ploskvijo vzpostavijo delček intimnega, vsebinsko povsem nedorečenega portretirančevega ambienta.

Za marsikoga so Bartoljevi portretni izbranci le mimo-bežniki v tempu današnjega življenja in zato avtor od gledalca ne pričakuje natančne identifikacije. Moč njihovega nagovora je namreč v živosti obraza in izraza, v pomenljivosti pogleda, v značilnosti geste, v specifikih prikaza pojavnosti. To so njihovi aduti komunikacije.

Slikar je portretne podobe, za katere pravi, da njihov proces ustvarjanja še ni zaključen, umestil na stare lesene deske. Te so že dlje časa prepoznaven nosilec njegovega slikarskega zapisa. So »tabla«, ki s svojstvenim in bogatim površinskim dogajanjem, s teksturo in žilavostjo, s patino časa, s prvinsko slikovitostjo in lepoto, ki